

— Ты бѣше тука, отговори Обрень, а сега кѣде ꙗ, не знаѣхъ.

— Ако ꙗ быма тука, то и сега трѣбѣ да ꙗ тука, каза Святославъ, ты не трѣбова да ся крѣишь отъ мене.

И той заповѣда Огнемиру да иде при царкынѣ Райна, да и' носи много здравкѣ отъ Рускы-атъ Князь, и да и' иска дозволенкѣ да бѣде той нѣнъ гость.

Огнемиръ ся върнѣхъ и му обади че нѣма царскѣ-тѣ дѣщерѣ нити въ дворовы-тѣ царевы нити пакъ въ град-атъ.

— Дѣщерѣ-та на царя Петра ꙗ тука! но ты ся крѣишь отъ мене, рече Святославъ на блѣгарскы-тѣ боляры. Отъ град-атъ ты не ꙗ могла да излѣзе, вы трѣбѣ да знакте кѣде ся ты крѣишь, кажете и' че не сѣ дошли опалници, нити пакъ крѣвници съ мене, не сѣмъ дошелъ азъ да опытъ вамъ силѣ-тѣ си со слабѣ-тѣ, нити пакъ съ жены сладость. Не сѣмъ довелъ голаци да грабѣтъ ваше-то иманкѣ, нити пакъ гладны да хранѣхъ на вашѣ-тѣ земѣхъ, нити бездомны — да живѣхътъ въ ваши-тѣ кѣщи. Азъ сѣмъ дошелъ да прѣсѣкѣхъ ваши-тѣ свадѣ съ